

60163

8030608000

ქართველი
კულტურის

23/1/1943 ბ. იანვარი

1 პარტია: ხედა? ვენერალი ფონ გაიშას ბრუნდება მინერალურ წყლებიდან ჰერლინში განკურნებული.

2 პარტია: ცდები, ჩვენმა ჯარშა ხელი შეუშალა მას „ზკურნალობაში“. მოდი ჩვენ „განვკურნოთ“ იგი საბოლოოდ.

ვაჭისგარი აღვინიზე კავკასიაში

ნახ. ა. პოდოლიაკისა

ხინა დღეები, რომლებიც „მაშაცურად აიღეს“ გურმანებია.

აღსასენი აგრძელებს

„ფორტინი“ ეწონ იყენებს, გაშელს გააქვა, კრუსუნი,
რა ქნან? ესით, ძლიერ ეშვით მათ მანლური რუსული.
ძარღ ტიპით იცუკება „არიული მილწევა“,
და ნუსული „უძლიველი“ იქცევა და იქცევა:
კავკასია, ლონი, ვალგა, სტალინგრადის ველები,—
(რამდენიმე, ის მისთვალონ დღეს მათი ხაბელები?)
გაფურინდათ და თან გატვი იმედები ჭრედება
და სიჩიბილის რეკორდს მეტად გაძლიერ არიელები.
შე და აი, ეს ამბები, ეს თარისული ცვლილება—
რომ იმოულობის ფაშისტურიდ თავს ცორმულიერებას?
— რა ქვითო— ჟეოთანა მას გებელი და თან შემთ აციებს,—
რანაირი განსრი შივცეც იმის ინტორმაციებს?
— რანაირი— მას კოტევითე „ფორტინი“ შიუგებს
და, თავს ისე აქანავებს — როგორც ქარი — ფლოუგერს;
დასწერე, რომ: ფრინტის ვასტორები და ვალმირვაგა ჯარები,
რომ ამითი ღრმა ჩამორის ფრინტის ქარები,
დასწერე რომ: ჩვენს არმია — ჩენი ბრძენი სარდობა
ამ დღი წარმატებებითვის გულით უძლენის მაღლობა,
რომის ხატუვით, დასწერე, რომ... მე რას შემთავ ძამია,
შენ ზომ ამეგარ ხაქებებში ძალია შეგიძამია?
და კვლავ ქეთ მოიხსნა, ქეჩი ხევით ნალამი,
გებელები კა — სამელნეზი ჩაუყუდა კალაში.
და გაიხმა კვლავ წრიბინი — ხრინშით სენის მაზარავი,
თინაზის რამ-რამი მათვის ცრემლის მფარივი:
— „ჩვენი ჯგრი რომ ვამორბის — ეს იმიტომ კი არა,
რომ წითლებმა მოვდაუნენა — თითქო მარცხის იარა, —
არა, პაპა არ წამიტებებს... ფიტრერს გეფიცებით,
რომ დღეს ურინტე ჩვენ გარი, ჩვენი გმირი ურიცება—
გამარჯვების სიახლელით... კელარსად ჩერდებან
და ას კოლომეტრის გაერთა დღეში — არ აკრიტიზიან“.
და წრიბების უაშისტური აბდა-უბდის მანქანა,
ლაუგერები: მარტ დროუმამ მწარედ ააქაქაშა,
დაუჭერები: ამ საქმეში ძალია შეუქამდათ,
დაუჭერები: მათ აბოდებს აღსასწულოს წამია.

ନାଟ. ୧. ପେଣଙ୍ଗଙ୍ଗିକାରୀ

არიული მგელი, რომელიც ვოლგაში კუდით აპირებდა ორაგულის და-
კერას, მაგრამ კუდიც შიგ ჩაეყინა.

სწორი და ვებილი ხაზები

କେନ୍ତରୀଯରି କୁଳାଙ୍ଗ ଚର୍ଚାପଣ୍ଡିତୀଙ୍କାରୀ
ତୟମ୍ଭା ଏକହିକାରୀ ଦାନଦିଲିସ ଧରାଶିବା
—ଗନ୍ଧା ନିଃଶ୍ଵର ହିନ୍ଦୁ ଜୀବାନି ?
ଶାଶ୍ଵତଶିଥିରାତି ମନୋଲାଙ୍ଘ ରାଶି...”

ମାଗରୁଥ ପ୍ରେଲାର୍ପ ପଢ଼ନ୍ତିର ଶବ୍ଦି,
ପ୍ରେର୍ପ ତ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରେର ଶିଖିଲି;
ପ୍ରେଲାର୍ପ ଉତ୍ସବରୀ ମିଳନିଯୁବ,
ଜୀବନ୍ସର୍ବପଦ କିଛିବ ଲାଲି.

ზამთრის გინები

გარბის ფრიცი და იძახის:
— „ევ არავერი არიო.
ზამთრის ბინებში ვისწრაფვი
ეხლა არიელთ ჯარიო.

ჩენ განვებ ვტოვებთ ქალაქებს,
ტყებში მიგდაქვს საბანი..“
სტყუის და არა წითლდება
ის ვერაგი და ჯაბანი.

ეს ამბავი ამ ცოტა ხნის წინად მოხდა ერთ
სალაშოს ნ შენაერთმა სამი საუკეთესო მზეციცე
გამოჰყო მტრის ერთი განაყოფის, რომელიც რექ-
ნიგზის საღვურს იცავდა, დასაზვეროვან და მხერის
მოსაყვანად. მებრძოლები სერეანტ ივანე გოლოშ-
კოს მეთაურობით, ლამის სიბნელეში უხმოდ გაუ-
ჩინარდნენ.

მტრის ბანაკში უცნაური ამბავი ტრიალებდა.
განუწყვეტელ ხმაურობაში ერთმანეთში იყო არეუ-
ლი ცხენების ჭიხვინი, ფრიცების შეძახილები: დაი-
ჭით, არ გაუშვათ, წინ გადაუჩრდინეთ, ქვემოდან
შემოუარეთ და სხ. ჩვენი მეტრძოლები რეინიგზის
საღვარს მიუახლოვდნენ, ერთ-ერთ ბუჩქს ამოუფარ-
ნენ და იქიდან დაიწყეს დათვალიერება. მოელ მი-
დამოზე დიდი აუზაური იყო. გაძვალტყავებული
ცხენები გამწარებული აქეთ-იქით მიჯაგლაგებდნენ
და ჭიხვინით იქაურობას იქლებდნენ. მათ უკან
ჯარისკაცები მისდევდნენ, თოვლში ეფლობოდნენ
და თავის ბედს იწყველიდნენ. ობლად დარჩენილ
ორად თრ დამტვრეულ ვაგონს, რომელიც ჩიხში
იყო ჩაყენებული, ცხენების მთვლი გროვა შემოსეო-
და, იქვე დაყრილ რალაც შავ საგნებს იტაცებდნენ,
იქბინებოდნენ, წახლებს ისროდნენ და ჯარისკაცებს
აქეთ-იქით პანტასავით ისროდნენ. ირგვლივ კვნესა
და ოხვირ ისმოდა.

—ნამდვილად ცეკვებს აჯანყება მოუწყვიათ და
იერიშზე გადასულანო,—ღიმილით ჩუმად ჩაულაპა-
რაკა ამხანაგებს გოლოშეომ.

უეცრად ერთმა ცხენმა ფრუტუნით ზედ ცხვირ-
ჭინ გაურბინა ჩვენს მებრძოლებს, ცხენს უკან ქლო-
შინით მოსდევდა გერმანელი ჯარისკაცი, რომელიც
დალლილობისაგან სულს ძლივს ითქვამდა. ჩვენს
მებრძოლებსაც ეს უნდოდათ, გერმანელს ხელად
წამოეჭირენ, თავზე ფარავა გადააფარეს, შეჰქორს
და სასწრაფოლ ნაწილში მიიყვანეს.

ღაგითხვა დიდხანს არ გაგრძელებულა. შეშისა-
გან და სიცივისაგან აკანკალებზული გერმანელი ჟვე-
ლა კითხვაზე სათანადო პასუხს იძლეოდა. უკანას-
ქნელ კითხვაზე, თუ რამ გამოიწვია არეულობა
თქვენს ნაწილშით, რყვებ განაცხადა:

— სწორედ ამ საღამოს დაგვიანებით მივიღო
საახალწლო საჩუქარი და მაშინვე შეუდგნენ გაღმო-
ცლას და დარიგებას ჯარისკაცებისთვის, რომ უერად
მთელი გროვა ცხენებისა თავს დაგვესხა. დარიგ-
ნენ ჩვენს საჩუქრებს. ვისაც მიეღო და ვერ მოესწრო
დამალვა, ხელიდან გამოვლიჯეს და შეახრამუნეს,
დანარჩენი, რომელიც ჯერ კიდევ მიწაზე ეყარი,
მთლიანად დაიტაცეს და ვერავითარი საშუალებით
პირიდან ვეღარ გამოვგლიჭეოთ.

—კი მაგრამ, რა საწუტარი იყო ასეთი, რომ
ცხენებმა ჩაგამჭარეს? —ლიმილით შეექითხა ჩვენი
მეთაური.

—მთელი საჩუქარი გარტო ფეხსაცმელებისაგან
შესდგებოდა. რომელსაც სრული სამი ოვეა რაც
ველოდიტთ. —ჩინოაპარაკა ტყვებმ.

—მერე ვის გაუგონია, რომ ცხენს, რაც არ უნდა დამშეული ყაფილიყვეს, ტყავის ფეხსაცმელი შეიძინოს! —გაკირვებით შეიკითხა ჩვენი მეთაზრი.

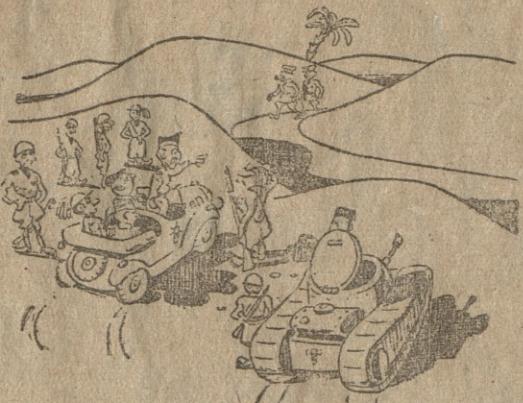
— ტყავის კი არა ჩალისაგან მოქმედილი ბოტები
მივიღეთ, რამაც ასე გადარია ჩვენი დამშეული
ცხენები. — მწუხარედ წარმოსთვა ტყვებ და თავი
ჩაჰერიდა.

ნახ. ბ. ეფებოვა

დაგალი—ეს ეს არის მე ვეწვევ ბატონ შიტლერს. მან კვლავ უმორჩილესად მოხვევა ვინსნათ იგი გაჭირვებისაგან და უზრუნველვყოთ მუშა წელით.

ჩასაზრებელი ეჭარებოდებოდა
ნახ. ი. განვისა

— ისხელით ჩუმალ, არ გაინძრეთ, უხიზ-ლად ადევნეთ თვალი მტრის მოძრაობას,— როგორც კი მოვგიანლოვდებიან ინგლისელები, ერთხმად... ჩაგბარდეთ ტყველ.

3080ჩანი

რუმინეთში პოლიცია მასობრივად იქრას დაწერტილებს.

ნახ. კ. ელისეევისა

— აგერ ის უმაწვილი რვა ბრძოლაში მონაწილეობდა, ხუთჯერ გარემოცვიდან გამოვიდა, ორჯერ დაჭრილი იყო.

— ვინ არის ეგ, ქვეითელია თუ კაგალერისტი?

— არა, დეზერტირია.

0131

ახალი აღმაღება

გერლინის რადიომ აღმართოვანებით მიულოცა თავის მსმენელებს გერმანელების მიერ ძლევამოსილ იქრიშების დაწყება თერგის რაიონში ახალი წლის დადგომასთან დაკავშირდებით. „შეტაკი“ შედეგად გერმანელებმა დაიკავეს ახალი პოზიციები... ნალჩიკის და პორტლადნაიას დატოვების შემდეგ.

გოსენება

სტალინისადი. ალყაშემორტყმულ გერმანელთა 22 დივიზიის ერთეული ცნობილი სახელით ვეტერიმი არხოლდ კატაყლაპენნბერგი ამ დღეებში წაიკითხას რადიოლექციას შემდეგი სათაურით: „მკვდარი ცხენის კუდის რიკისაგან დაშა დაბული წევნის ერზაცი და მისი კვებითი მნიშვნელობა“.

იტალიელთა დივიზიის „მთის ინდაურის“ ყოფლობინა გენერალი უშურწიანი ვაჟაპუშრი ნაბიჯით დადიოდა თავის კაბინეტში.

გენერალი ნერვიულობდა.

და მთელ იმ დაბაზულ დროის განმავლობაში, როცა ამ უშიშარმა სარდალმა მეოთომეტეჯერ გმირულად გადალახა მანძილი ფანჯრებიდან კარებამდე, მისი ერთგული მეუღლე წუშუნელა არც ერთ წამს არ ეშვებოდა, გირის ოულში აცურებდა მის უმაღლესობას.

ქალი აბრიალებდა თვალებს, იქცნურად იღიმებოდა და ესროდა თავის შეუღლეს ასეთ შხამიან სიტყვებს:

- მერსა-მატრუხი!
- ელ-ალამეინი!
- სიდი-ბარანი!

საქმეში ჩატევდა კაცს გაუკვირდება, რატომ იქცეოდა, ასე, უსათუთესი სინირა წუშუნელა, რატომ ლანძღვდა ის თავის მეუღლეს ასეთ თავისებურ ეგვიპტული იბური.

მაგრამ განმარტების შემდეგ ყველაფერი ნათელი გახდება. საქმე ის განლავთ, რომ გენერალურ შტაბში ადგილი ჰქონდა რალაც წერილმან ინტრიგების, რომლის გამოც გენერალი უშურწიანი ჩრდილში დაყვენეს. გენერალის კარიერას გამოუსწორებელ თავზარი დასცეს.

მისი უმაღლესობა, როგორც ეს შეშენის ვაჟაცას და მხედარს, მეფებად იტანდა თავის მწერალებას. მაგრამ გენერალის მეუღლე, უშურო სათუთი და მგრძნობიარე არსება, ძალიან ცხარობდა, სულ მებსა ჰყრიდა პირიდან.

— მე მინდა უდაბნო! — ჰყვიროდა თავისა ურკილესი მეცო-სოპრანოთი. — უდაბნო! გესმის თუ არა, რას გვლაბარაკები შენ, საბრალო იდიოორ!

საბრალო იდიოორი ამ დროს ანთორციელებდა გადასვლას მაგიდის მხარედან ეტაჟერების მხარეზე, ნოჩევ გავლით.

ურკილესი შეცო-სოპრანო სულმოუთემელად განაგრძოდა:

— უდაბნო! ნუ თუ შენ აღარ გესმის იტალიური ენა? მხოლოდ უდაბნო! ელ-გაბალი სოლუმი! ბაკ-ბაკი!

დივიზია „მთის ინდაურის“ გენერალს, რომელმაც ფეხი წამაპკრა ნოჩის კიდას, მოუხდა, იძულებითი ძირს დაშვება უახლოეს სკამზე და ქანცილებულა დარცვენილა წაილუდლულა:

— ნიცა!

ამან კიდევ უარესად დასხა ცეცხლზე ნავთი. უცემ-ალმოდებულმა სინიორამ მოიმარჯვა მუშტები და შეუტირა გენერალ უმურწიანოს. ჩერულების ძალით, გენერალმა, რომელსაც არ უნდოდა მოწინააღმდეგეს შესჯაბებოდა, სასწრაფო უკან დაინია და ამოეფარა ეტაჟერებას.

— რა სთკვი შენ? — მრისანერ შეეკითხა სინიორა. — გაიმორე რა სთკვი!

— ნიცა! — ხმის კანკალით წარმოსთევა გენერალმა.

— არ გაბედო ჩემთან ფრანგული ლაპარაკი. არ წარმოსთევა ჩემთან ასეთი გათასირუბული სიტყვები. ნიცა!

— რა შემიძლია, გვენა? ინტრიგები...

— ჩეარო არ შეგიძლია შენი თავი დაცვა. შეხედე რა აღმართებშე მიდიან შენი კოლეგები. ყველანი ზეგით-ზევით მთებისაკენ და შენ კი ნიცაში. სად არის გენერალი გაქვიანი?

— ტყვედ ჩაუვარდა! ინგლისელებს მერსა-მატრუხის რაიონში.

— აი ხომ ხედავ. ისიც ხომ ნიცა არაა. დაუკვირდი: მერსა-მატრუხი როგორ პოეტურად ისმის. იმათ შემ აქვთ, იყიან როგორ მოყწყონ. სად არის გენერალი მოცოცხანო?

— ტყვედ ჩავარდა ელ-ალამეიში.

— ეჭ, რა მუსიკალური სიტყვა — ელ-ალამეინ! ჩავარდა ტყვედ... აა, როგორი კარიერისტია, ის მოცოცხანო!

— მას დიდი ნაცნობობა აქვს.

— აა და სად გაქრა გენერალი ჩაფლავდინი?

— სიდი-ბარანში...

— ჩავარდა ტყვედ?

— დიახ.

— აი, ხომ ხედავ. შენ კი ნიცა გერგო!.. რა უნდა აქეთო იქ შე საბრალოვ? იქ ხომ არ არის არც ერთი ინგლისელი, ან ამერიკელი. ვის უნდა ჩაბარდე შენ ტყვედ? ვის? რასა პატავ ეს: იტალიელი გენერალი და არ ჩავარდა ტყვედ! ეს ხომ სირცებილია!

სინიორა წუშუნელა ხმამალა აქვითინდა. მამაც გენერალს არ შეეძლო გულდამშეიდებით ეტერია ქალის ცერმლებისათვის. ის მივიდა მეუღლესთან, ხელი თავზე დაადო და ალერისით უთხრა:

— დამშვიდი, ჩემო ძეირფასო. შესაძლოა ნიცაშიაც გამოჩნდნენ ინგლისელები და ამერიკელები. შეგძლებელი არაფერია. ის კი არა მე სრული დაწმუნებული ვარ, რომ ეს ასე იქნება. და შენ, ჩემო ცუგრუმელა, შეგველება იამაყო შენი ქმრით. ვთქვათ ცოტათი უფრო გვიან, მაგრამ ისიც იქნება, სადაც სხვა ყველა იტალიელი გენერალები. უმთავრესა — კაცმა გული არ გაიტეხოს, იმდენი და დაპარებოს.

— თოვლმა დაპტარა ხეობა, ჩვენი წინ წასასვლელი გზის კვალი მთლიანად წაიშალა.

— წინ წასელას გინ ჩივის, ახლა ჩვენი უკან წასასვლელი გზის კვალიც წაიშალა.

დენიგარის გროვარის გარევაზის შემდეგ

ნახ. დონისა

— ამბობენ ლადოგის ტბაზე ცურგა ზამთარშიც ხერხდებათ.

— დიახ, ლადოგის ტბაზე სწორედ ზამთარში გაუცურეს წილადამიელებმა ფუურერს ლენინგრადის აღების იმედები.

ვარნის იუმრი

რ კ ზ ნ ი ს დ ა რ დ ი

— მიხელ, მე არ ვაგიფარ მებრძოლად. ექიმებმა ჯერ კიდევ იმის დაწყებამდე, გამოარკვის, რომ ჩემს ორგანიზმი ძლიერ ცოტა რკინა.

— ეჭ, რა სულელი ხარ ვილლი! რკინის დარდი ნუ გაქვს! ამ ნაკლს რუსები მალე გამოგმსწორებენ: იმდენ რკინის მოაყრიან შენს ორგანიზმს, რამდენსაც ვერც ერთ კლინიკაში ვერ მიღებდი!

(„საბჭოთა გარდიველი“)

ზ უ ს ტ ი პ ა ს უ ს 0

გრ. ოფიცერი (ჯარისკაც) — არამზადავ, რატომ არ ესროდი შენი ტყვიამტრევეგით შეტევაზე გაღმოსულ რუსების ასეულს.

ჯარისკაც — არ შემეძლო, ბატონო ოფიცერო, ჩემი ტყვიამტრევით რუსები თვით მე მესროდნენ.

(„სტალინელი“)

ნახ. გ. ისაევისა

1. ფონ-ფაფხურბერგი შეავან დამოუკიდებელი შიშეზის გამო,
მოზღვედან აჩერებით ვაკშურა უკან.

2. — ეს ობერი ბარები მამძინებს, მიშლის ხინდილს,—სოჭა შან
სინაცულით და მოიცილა ნაძარცვით გატენილი ჩემოდანი.

3. — ბალტოც მამძინებს,—ამითვნება მან ცოტანის შემდეგ და
ისიც მოიცილა. მაგრამ უბარგოდაც ეყრ უცხლო უფრო
ჩქარი ხინდილი, რაღაც მას უკვე საკუთარი თავი ამძინებდა.

4. და... ეს მძინებარები მას მოაცილეს.

სახელმწიფო კოლეგია.

Сатирико-юмористический журнал „Нианги“. რედაქцიის მისამართი: ლენინის ქ. № 28 თელ. 3-10-49